

Besluit 1-1-2 alarmcentrales

BZK

«Telecommunicatiewet»

10 november 1998/nr. EIB98/U053893
DGOOV/IBOOV

De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties, in overeenstemming met de Staatssecretaris van Verkeer en Waterstaat, Gelet op artikel 11.10, eerste en vierde lid, van de Telecommunicatiewet en artikel 9, onderdeel b, van Richtlijn nr. 97/66/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 15 december 1997 betreffende de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de telecommunicatiesector (PbEG 1998, L24),

Besluit:

Artikel 1

Als beheerders van de alarmnummers voor publieke diensten, bedoeld in artikel 11.10, eerste lid, van de Telecommunicatiewet, worden aangewezen de korpsbeheerders, bedoeld in artikel 23 van de Politiewet 1993, en de Minister van Justitie als beheerder van het Korps landelijke politiediensten.

Artikel 2

Als publieke diensten belast met hulpverleningstaken, bedoeld in artikel 11.10, vierde lid, van de Telecommunicatiewet, worden aangewezen de gemeentelijke en regionale brandweerkorpsen, de ambulancediensten aan wie krachtens de Wet Ambulancevervoer vergunning is verleend voor het verrichten van ambulancevervoer, de regionale politiekorpsen en het Korps landelijke politiediensten.

Artikel 3

Dit besluit treedt in werking op het tijdstip waarop artikel 11.10 van de Telecommunicatiewet in werking treedt.

Artikel 4

Dit besluit wordt aangehaald als: Besluit 1-1-2 alarmcentrales.

Deze regeling zal met de toelichting in de Staatscourant en het Algemeen Politieblad worden geplaatst.

's-Gravenhage, 10 november 1998.

De Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,
A. Peper.

De Staatssecretaris van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties,
G.M. de Vries.

Toelichting

Algemeen

Geschiedenis

Op 7 mei 1986 heeft de ministerraad besloten tot de landelijke invoering van een uniform alarmnummer voor de politie, brandweer en ambulancedienst. De Minister van Binnenlandse Zaken heeft, daartoe gemachtigd door de ministerraad, de opdracht gegeven tot het project Invoering Landelijk Uniform Alarmnummer.

In zijn circulaire van 16 november 1987, kenmerk EA87/U2846, maakte de toenmalige minister van Binnenlandse Zaken de plannen met betrekking tot de invoering van een landelijk uniform alarmnummer voor politie, brandweer en ambulancedienst bekend. In de voorbereidende fase waren naast de Minister van Binnenlandse Zaken hierbij betrokken de Ministers van Justitie, van Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur, van Verkeer en Waterstaat en van Financiën alsmede de vertegenwoordigende organisaties van de meest betrokken autoriteiten en instanties.

Voor de verwezenlijking van deze plannen zijn door het Rijk de nodige gelden ter beschikking gesteld. Het project werd overeenkomstig gerealiseerd en het resultaat ligt vast in de brief van de Minister van Binnenlandse Zaken d.d. 19 juni 1991, kenmerk E91/U715 aan alle betrokkenen.

Het heden

Het landelijk alarmnummer functioneert sinds 1990. Door de invoering van het alarmnummer behoeft de burger in het gehele land slechts één num-

mer te onthouden voor de spoedeisende hulpverlening die via de vaste en de mobiele telefonienetwerken kan worden bereikt. Hoewel Nederland is voorzien van een landelijk dekkend net waarmee per (mobiele) telefoon via het inmiddels geldende alarmnummer 1-1-2 de hulp van brandweer, ambulancediensten en politie kan worden ingeroepen, is de ideale situatie nog niet bereikt omdat de grenzen van de 1-1-2 verzorgingsgebieden van de 1-1-2 alarmcentrales nog niet in alle gevallen parallel lopen met die van de politieregio's. Na overeenstemming met de korpsbeheerders worden de grenzen van het 1-1-2 verzorgingsgebied in de vaste en de mobiele telefonienetwerken in onderling overleg afgestemd op de grenzen van de politieregio's. Daardoor ontstaat in iedere regio één ingang voor de afhandeling van vaste en mobiele oproepen.

Artikel 11.10, eerste lid, van de Telecommunicatiewet, bepaalt dat de Minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties in overeenstemming met de Minister van Verkeer en Waterstaat de beheerder aanwijst. Het voorliggende besluit strekt daartoe. De inhoud van het besluit is – gelet op de betrokkenheid van de Minister van Justitie als beheerder van het Korps landelijke politiediensten – met de Minister van Justitie afgestemd.

Artikelsgewijs

Artikel 1

Gelet op het feit dat de politie een cruciale rol speelt sinds de landelijke invoering van het alarmnummer, ligt het in de rede dat de beheerders van de regionale politiekorpsen als beheerders van de 1-1-2 centrale worden aangewezen. Dit geldt uiteraard ook voor de beheerder van het Korps landelijke politiediensten, de Minister van Justitie.

Dat de politie een cruciale rol vervult, blijkt uit het feit dat verreweg de meeste 1-1-2 oproepen betrekking hebben op een vraag naar optreden door de politie.

Artikel 2

Met de aanwijzing van de brandweer, ambulance en de politie wordt uitvoering gegeven aan artikel 9, onderdeel b, van de Richtlijn nr. 97/66/EG van het Europees Parlement en de Raad van de Europese Unie van 15 december 1997 betreffende de verwerking van persoonsgegevens en de bescherming van de persoonlijke levenssfeer in de telecommunicatiesector (PbEG 1998, L 24) en aan artikel 11.10, vierde lid, van de Telecommunicatiewet. De aanwijzing van voornoemde diensten vloeit uit de bovengenoemde geschiedenis voort. Omdat in de Telecommunicatiewet expliciet sprake is van publieke diensten, belast met hulpverleningstaken, zal de aanwijzing beperkt blijven tot de genoemde diensten.

*De Minister van Binnenlandse Zaken
en Koninkrijksrelaties,*

A. Peper.

*De Staatssecretaris van Binnenlandse
Zaken en Koninkrijksrelaties,*

G.M. de Vries.